

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 63 — Nr 112 z dn. 29.4.53 r. w sprawie zakazu stosowania związków ołowiowych w przemyśle ceramicznym.

Poz. 64 — Nr 115 z dnia 29.4.53 r. w sprawie ustalenia zadań planowych przy tworzeniu lub reorganizacji uspołecznionych przedsiębiorstw handlowych.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 65 — Nr 11 z dn. 23.4.53 r. w sprawie obniżenia zużycia stali profilowej.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 66 — Nr BU7 z dnia 27.4.53 r. w sprawie określenia rodzajów kosztów zaliczanych do kosztów zatrudnienia robotników zamiejscowych.

63.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 112 z dnia 29 kwietnia 1953 r.

(znak: PN7C-04-4)

w sprawie zakazu stosowania związków ołowiowych w przemyśle ceramicznym.

W celu stworzenia warunków do zapobiegania powstawaniu ołowicy u osób zatrudnionych w przemyśle ceramicznym i zmniejszenia zużycia ołowiu, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Materiałów Budowlanych, Przemysłu Drobno i Rzemiosła, Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia zarządza, co następuje:

§ 1. Ministrowie: Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła wydadzą w porozumieniu z Centralnym Urzędem Gospodarki Materiałowej w terminie do dnia 25 maja 1953 r. zarządzenie wprowadzające w podległych im zakładach pracy obowiązek stosowania do produkcji pól ceramicznych boraksu lub innych związków nietrujących zamiast dotychczas stosowanych związków ołowiu.

§ 2. Do czasu przejścia na produkcję pól ceramicznych z boraksu lub innych związków nietrujących (§ 1) oraz w tych przypadkach, gdy z uzasadnionych przyczyn ołów nie może być zastąpiony boraksem lub innymi związkami nietrującymi, mogą być wytwarzane wyłącznie polowy ołowiowe przetopione (frytowane).

§ 3. 1. Wytwarzanie pól ołowiowych przetopionych (frytowych) może się odbywać jedynie w specjalnych wytwórniach tych pól wyznaczonych przez Ministrów: Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła.

2. Zakłady pracy, które w przypadkach przewidzianych w § 2, będą musiały stosować nadal polowy ołowiowe przetopione, mogą zaopatrywać się w te polowy wyłącznie w wytwórniach, o których mowa w ust. 1.

3. Zabrania się dodawania jakichkolwiek związków ołowiu do polowy dostarczanej przez wytwórnię wymienioną w ust. 1.

§ 4. 1. Placówka naukowo-badawcza wyznaczona przez Ministra Zdrowia opracuje w porozumieniu z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy w terminie do dnia 31 maja 1953 r. projekt instrukcji określającej metodę i sposób badania

szkodliwości pól ceramicznych i przedłoży Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia w celu wydania stosownego zarządzenia.

2. Ministrowie: Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła zarządzą utworzenie przy wytwórniach pól ceramicznych laboratoriów, które, w oparciu o zarządzenie wymienione w ust. 1, będą przeprowadzać badania w zakresie szkodliwości pól i wydawać zaświadczenia co do stopnia szkodliwości pól.

§ 5. Z chwilą dostosowania produkcji polowy ołowiowej opartej na przepisach niniejszego zarządzenia do potrzeb zakładów ceramicznych, wszystkie zapasy związków ołowiowych i pól nieprzetopionych znajdujące się w posiadaniu użytkowników pól powinny być zabezpieczone i przekazane składnikom wskazanym przez Ministrów: Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła, którzy określą warunki i tryb przekazania.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

W porozumieniu:

KIEROWNIK MINISTERSTWA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

J. Grzymek

MINISTER PRZEMYSŁU DROBNO I RZEMIOSŁA

A. Żebrowski

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNE

w z. L. Chajm

MINISTER ZDROWIA

J. Sztachelski

64.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 115 z dnia 29 kwietnia 1953 r.

(znak: HA1D-08-113)

w sprawie ustalenia zadań planowych przy tworzeniu lub reorganizacji uspołecznionych przedsiębiorstw handlowych.

Na podstawie § 3, pkt 1), lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r., w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r., Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do projektów zarządzeń w sprawie utworzenia lub połączenia państwowych przedsiębiorstw handlowych należy dołączać plany obrotu towarowego obejmujące okres od daty utworzenia lub połączenia przedsiębiorstw do końca roku kalendarzowego.

2. Do projektów zarządzeń w sprawie przekazania zakładów lub części przedsiębiorstw:

- 1) przez państwowe przedsiębiorstwa handlowe na rzecz jednostek spółdzielczych,
- 2) przez jednostki spółdzielcze na rzecz państwowych przedsiębiorstw handlowych,
- 3) pomiędzy państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi
— należy dołączać plany, obejmujące zmiany, które wystąpią w planach obrotu towarowego przedsiębiorstwa przekazującego i przejmowanego.

3. Plany, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny objąć następujące dane:

- 1) plan zakupu-sprzedaży albo plan skupu (plan produkcji i obrotów w zakresie żywienia zbiorowego),
- 2) plan sieci handlowej,
- 3) plan pracy i płac.
4. Opracowania planu (ust. 3) sporządzają ministerstwa (urzędy centralne) w oparciu o wskaźniki Narodowego Planu Gospodarczego (NPG) przy uwzględnieniu przepisów zawartych w obowiązujących instrukcjach Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 2. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia o utworzeniu, połączeniu albo przekazaniu zakładu lub części przedsiębiorstwa (§ 1, ust. 1 i 2), ministerstwa (urzędy centralne) złożą w PKPG — Departament Handlu, pełne opracowania planu obrotu towarowego przedsiębiorstwa utworzonego, połączonego lub przekazującego i przejmującego.

§ 3. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 14 marca 1950 r., w sprawie składania projektów nowotworzonych central handlowych oraz planów obrotu towarowego istniejących central handlowych (Biuletyn PKPG Nr 5, poz. 75).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1953 r.
**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO** w z. E. Szyr

65.

**PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 11 z dnia 23 kwietnia 1953 r.
(znak: GKOPI.IV.K-133)

w sprawie obniżenia zużycia stali profilowej.

W związku z pkt 12 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 300 z dnia 17 września 1952 r. w sprawie oszczędzania blach i stali profilowej w budownictwie (Biuletyn PKPG Nr 40, poz. 183) zaleca się przestrzeganie następujących wytycznych:

1. W halach przemysłowych o rozpiętości powyżej 15 m mogą być stosowane lekkie dźwigary stalowe tylko w tych przypadkach, gdy ze względów ekonomicznych lub konstrukcyjnych nie jest wskazane stosowanie konstrukcji żelbetowej lub staloceramicznej.
2. Na pokrycie dachu, gdy pozwalają na to warunki techniczne i ekonomiczne, powinno być stosowane lekkie pokrycie z płyt prefabrykowanych przy zastosowaniu płatwi żelbetowych lub z prefabrykowanych płyt panwiowych długości do 6 m przy rozwiązaniach bezpłatwiowych.

3. Przy stosowaniu pokrycia płytami panwiowymi należy zapewnić stateczność dźwigarów dachowych i zabezpieczyć przed wyboczeniem się elementy ściskane przez zastosowanie odpowiednich połączeń płyt panwiowych z konstrukcją dźwigarów lub przez zastosowanie odpowiednich stężeń.
4. Użycie belek stalowych na płatwie wymaga zezwolenia ministra.
5. Stosowanie profili stalowych na okna w budynkach przemysłowych należy ograniczyć do przypadków specjalnie uzasadnionych technicznie i ekonomicznie.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO** w z. E. Szyr

66.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr BU7 (z dnia 27 kwietnia 1953 r.
(znak: BU-12-46)

w sprawie określenia rodzajów kosztów zaliczanych do kosztów zatrudnienia robotników zamiejscowych.

W związku z niejednołitą interpretacją przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 423 z dnia 14 listopada 1951 r. w sprawie zasad rozliczenia między przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi a zleceniodawcami robót budowlano-montażowych z tytułu kosztów wynikłych z zatrudnienia robotników zamiejscowych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-96, poz. 1338 oraz z roku 1952 Nr A-1, poz. 20), Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego — Departament Budownictwa w uzgodnieniu z Ministerstwem Finansów — Departament Finansów Budownictwa i Departament Księgowości — wyjaśnia, co następuje:

1) Do kosztów zatrudnienia robotników zamiejscowych zalicza się:

- a) koszty werbunku (płace i narzuty na płace werbowników, koszty przejazdów werbowników),
- b) koszty przejazdów z i do miejsca zamieszkania oraz diety za czas przejazdu robotników zwerbowanych,
- c) koszty diet robotników delegowanych do pracy za okres pobytu na miejscu pracy,
- d) koszty zakwaterowania robotników zamiejscowych w kwaterach własnych lub obcych,
- e) koszty codziennego dowozu robotników zamiejscowych do miejsca pracy i z powrotem do miejsca zamieszkania.

2) Koszty powyższe powinny być ujęte preliminarzem kosztów zatrudnienia robotników zamiejscowych w formie kosztorysu dodatkowego, sporządzonego zgodnie z § 2 powołanego wstępnie zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 423.

3) Maksymalny stosunek ogólnej kwoty kosztów określonych w pkt 1 do kwot kosztorysów umownych nie może przekroczyć wskaźników ustalonych przez właściwych ministrów dla poszczególnych centralnych zarządów lub przedsiębiorstw bezpośrednio podległych ministerstwu w uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

4) Koszty robotników zamiejscowych powinny być księgowane na koncie 162 „Inne koszty ogólne” oraz w pozycji analitycznej „werbunek siły roboczej i koszty zatrudnienia robotników zamiejscowych”. Rejestrowanie poszczególnych rodzajów kosztów (pkt 1) należy prowadzić pozaksięgowo metodą statystyczną.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

w z. mgr W. Rux

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 36

PRENUMERATA: Kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CP/P/C49/53, podpisano do druku dnia 8.V.53 r., druk ukończono 9.V.53 r.

Nakład 17 639 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A/60 gr., ark. wyd. 0,4

Zam. 2298/c. Druk „Dom Słowa Polskiego”, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego 4-B-15450

CENA NUMERU 2 ZŁ.